

rigtigt og navnlig nu som Finanzminister vilde finde det rigtig, til de fiscale Interesser. Det har derfor været mig en Gæste her i dette ærede Thing at høre det saa veltalende fremhævet, at ogsaa den Side fortjener Thingets Opmærksomhed, og jeg kan fuldkommen sympathisere med det ærede Medlem heri. Imidlertid troer jeg, at det var det ærede Medlems Mening, at man ikke skulde opstille Postvæsenet som en fiscal Institution i den Betydning, at det skulde være en Institution, der i nogen væsentlig Grad skulde bidrage til at tilvejebringe en Balance mellem Indtægter og Udgifter, — han kaldte det at berige Statskassen, — men at den Forbring, man kunde stille, var den at det tilvejebragte en Dækning af dets Udgifter. Jeg troer, det kan siges, at Postvæsenet paa sit nuværende Standpunkt ikke er saa langt derfra. Det ærede Medlem har ganske vist Ret i, at der har været nogle Aar, 1865—66—67, hvor der har været en virkelig Underbalance, som dog, hvad der ogsaa fremgik af det ærede Medlems Foredrag, ikke var meget betydelig, og som i de to sidst afsluttede Regnskabsaar for Størstedelen er bleven dækket; men det ærede Medlem har, som jeg troer, ikke taget tilbørligt Hensyn til, at man ikke bør regne efter saadanne saa Aar, som kom umiddelbart bag efter en Krig, som i saa høj Grad har forstyrret mange Forhold hos os. Efter min Mening synes det mig ret respectabelt, at Postvæsenet har arbejdet sig op til at ophæve Underbalancen fra de foregaaende Aar. Naar det ærede Medlem havde taget Hensyn til de Aar, der gik forud for Postreformen og Krigen, saa vilde han have seet, at der stadig hvert Aar er fremkommet en Overbalance, som dog paa ingen Maade kan siges at være for stor, navnlig i Betragtning af de Capitaler, der nu stikke i Postvæsenet, og som dog egentlig burde forrente sig. Men en Ting, som det ærede Medlem ikke tager i Betragtning, det er det, at man, naar man vil gjøre Regningen rigtig op, maa regne Postvæsenet til Indtægt Alt det, som det har besørget gratis; thi naar man lader Statskassen besørge med Portofrihed, kan man dog ikke nægte, at Postvæsenet pder Staten en

Tjeneste, som har en betydelig Værdi, der endog ligefrem kan anslaaes i Penge; thi det er statistisk godtgjort, at den frie Porto godt kan anslaaes til en Indtægt af 60,000 Rb. om Aaret, en Indtægt, som Postvæsenet altsaa vilde have, dersom der ikke var Portofrihed. Jeg troer, at dersom man ikke vil stille Forbringender anderledes, end det ærede Medlem har gjort, kan man ikke med Rette sige, at Postvæsenet har haft nogen virkelig Underbalance, selv i den Aarrække, han talte om. Naar vi nu vende os fra denne almindelige Betragtning til det her foreliggende Lovforslag, da bekjender jeg, at det ikke har været min Hensigt at foreslaae Nøgledagen at vedtage en Betalingsbestemmelse for Postvæsenet, hvorved Postvæsenets Indtægter skulde blive formindskede. Jeg troer imidlertid, at de i det Hele taget ere af den Art, at de væsentlig kunne gjøres op her i Salen, fordi de omfatte en Mængde af Enkeltheder og Tal, som Thingets ærede Medlemmer ikke ville kunne samle under et mundtligt Foredrag; men jeg troer ogsaa, at dersom man vil give sig til at undersøge det næiere — og vi have jo et ikke ringe statistisk Apparat, som er opgjort og bragt til et saadant Standpunkt, at det kan benyttes, — da vil man see, at den Mindreindtægt eller Meerindtægt, som sandsynligvis vil kunne ventes at fremkomme, dersom dette Forslag vedtages, vil reducere sig til en saadan Ubetydelighed, at det ikke er Noget, vi anstændigvis kunne disputere om. Standpunktet er altsaa dette, at der kan ventes paa enkelte Punkter en Meerindtægt, paa andre Punkter en Mindreindtægt, og at det er at formode, at denne Meerindtægt og Mindreindtægt i det Hele ville balancere. — I hele denne Betegning er der imidlertid et Element, som ikke er kommet ind, og som jeg derfor maa omtale nu, det er nemlig dette om Portofrihed. Portofrihedens Ophævelse vilde jo selvfølgelig for Postvæsenet give en Meerindtægt af den Størrelse, jeg tillod mig at nævne. Dersom man nu altsaa alene vilde see hen til Postvæsenets Budget, saa vil jo herefter Overskudet blive større; men der vil jo, som vi vel vide, paa andre Gonti. af Budgettet komme omfrent tilsvarende større Udgifter, som altsaa ville have til Resultat, at